

3 И това ще направатъ, защото не поднаха Отца, нито мене.

4 Но тия ви кадахъ заради това, когато дойде време то да помните, че ви ги кадахъ: а тия (работы) иск перво ви не кадахъ, защото бяхъ съ васъ.

5 Я сега отивамъ при оногова, който ме прати, и никой отъ васъ ме не пыта къде отиващ.

6 Но дащото ви изговорихъ тия (работы) скрбъ испълнихъ сърдца-та ваши.

7 Но азъ ви говоримъ истината: по добре е за васъ да идемъ азъ: дащото ако не идемъ азъ оутѣшителъ не ще да дойде кодъ васъ: ако ли идемъ, ще го пратимъ кодъ васъ.

8 И той когато дойде, ще дава величи миръ да грѣхътъ, и да правда та и да сѫдътъ.

9 За грѣхътъ, дащото не повѣроваха въ мене.

10 За правда та, дащото азъ отивамъ кодъ Отца моего и не ще да ми видите вече:

11 И да сѫдътъ, дащото кнѧзъ на мира того осъденъ ще бъде.

12 Йоше много имамъ да ви казвамъ, но не можете да го посите сега.

13 Но когато дойде онъ, азъ истины ще ви настави на всяка истина: дащото не ще да говори отъ себе си: но щото чye, това ще да говори, и онъ работи конто идатъ, ще ви ги возвѣсти.

14 Той ще ме прослави, да-

щото отъ мое то ще да земе, и ще да ви го каже.

15 Сичко щото има Отецъ, мое е: затова рекохъ че отъ мое то ще да земе, и ще да ви го каже.

16 Мало (време ще се замине), и не ще вече да ме видите: дащото отивамъ кодъ Отца.

17 Рекоха прочее нѣкой отъ ученици те м8 по межд8 си: що е това щото ни говори: въ малко (време), и не ще да ме видите: и, дащото азъ отивамъ кодъ Отца.

18 Говореха прочее: що е това щото говори, въ малко (време); ни разглѣдвате що говори.

19 И разглѣдъ Иисусъ че искаха да го пытатъ, и рече имъ: дащото ли се пытате по межд8 си, дащото рекохъ: въ малко (време), и не ще да ми видите: и пакъ въ малко, и ще ме видите.

20 Истина истина ви говоримъ, дащо ще да заплачете и возгьрдате вѣте, а миръ ще да се возградвва: и вѣте ще да бѫдете печални, но печаль та ваша на радостъ ще да се обжирне.

21 Жена когато ражда има скрбъ, дащото е дошелъ часъ и: но когато роди дѣти то, не помни вѣке скрбъ та заради радостъ та, дащото се роди човѣкъ въ міръ.

22 И вѣте прочее сега имате печаль: но азъ ще ви видимъ, и сърдце то ви ще да се возрадвва, и радостъта ваша никой не ще да земе отъ васъ.